

Θεωρείο

ΤΟΥ ΠΕΡΙΚΛΗ ΔΗΜΗΤΡΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

Πότε αρχίζει το πρόβλημα

Η τελευταία φιλοκυβερνητική συγκέντρωση στην Ευρώπη πρέπει να έγινε πριν από καμιά 45αριά χρόνια. Οργανώθηκε από τους γκολικούς την τελευταία ημέρα της άνοιξης του 1968 στα Ηλύσια Πεδία και συγκέντρωσε περίπου 500.000 υποστηρικτές του στρατηγού, ο οποίος μία ημέρα νωρίτερα είχε προκηρύξει εκλογές τρομαγμένος από τη δυναμική της εξέγερσης του Μάη. Η συγκέντρωση έκανε τη δουλειά της – τα συντηρητικά αντανακλαστικά των Γάλλων λειτούργησαν και ο Ντε Γκολ βγήκε ενισχυμένος από τις εκλογές. Η συνέχεια δεν έχει τόσο σημασία. Σημασία έχει ότι σχεδόν πέντε δεκαετίες από τότε ήρθε η σειρά της Αθήνας και άλλων σαράντα ελληνικών πόλεων να πραγματοποιήσουν φιλοκυβερνητικές διαδηλώσεις.

Αν συνδέει κάτι τα δύο γεγονότα, αυτό είναι οι ειδικές συνθήκες, δηλαδή η απειλή μιας κρίσης που θα μπορούσε να οδηγήσει στο χάος. Σύμφωνα με τον ραδιοσταθμό του ΣΥΡΙΖΑ Στο Κόκκινο, πρόκειται για αυθόρμητες συγκεντρώσεις συμπαράστασης στην ελληνική κυβέρνηση που διοργανώθηκαν

από τα social media. Το βασικό σύνθημα είναι «δεν μασάμε στους εκβιασμούς – δεν κάνουμε πίσω – θα νικήσουμε». «Οι εκλογές τελείωσαν», γράφουν οι διοργανωτές, «και προέκυψε μια κυβέρνηση που θέλει να εκπροσωπήσει τις ανάγκες μας κόντρα στα συμφέροντα της ολιγαρχίας στην Ευρώπη».

Τα ίδια συνθήματα θα μπορούσαν να είχαν χρησιμοποιήσει μια χαρά και οι γκολικοί αν έβαζαν στη θέση της ολιγαρχίας της Ευρώπης την παρέα του Κον-Μπεντίτ. Και δεν θα υπήρχε κανένα πρόβλημα. Τα προβλήματα αρχίζουν όταν οι φιλοκυβερνητικοί διαδηλωτές δεν υποδύονται τους πολίτες (που είναι), αλλά τον λαό στο σύνολό του (που δεν είναι). Αρχίζουν όταν μια κυβέρνηση, δηλαδή η εξουσία, υποδέχεται τους υποστηρικτές της ως «λαό» και όταν προτίθεται να χρησιμοποιήσει τους ίδιους και τα εθνολαϊκίστικα συνθήματά τους ως μοχλό πίεσης στους λογαριασμούς που έχει να λύσει με τους «ξένους». Το πρόβλημα έχει μια πρακτική διάσταση – οι «ξένοι» μπορεί να μετρηθούν και να βρεθούν περισσότεροι. Έχει όμως και μια πραγματολογική: όπως αποδείχθηκε από το Μακεδονικό, στο τέλος καταλήγεις να ξελαρυγγιάζεσαι μόνος σου.

